

Друг път с подобна посока и функция е *Туз йолу* – път за пренасяне на сол от морето.

Поща йолу е стар път между Южна и Северна България, от Турция за Силистра и Русе, по който е пренасяна пощата (хазната) през турското робство, известен в преданията с множество хайдушки засади за обирание на хазната (Демирев 2003: 45, 120, 130).

А *Тахтджиджи йолу* е път, по който е пренасян дървен материал от планината към полето.

Керванджийски път – по който са минавали кервани.

Кърджалийския път е пътят на кърджалиите разбойници; хората се селвали далеч от него, за да избегнат насилията.

Друга група пътища са с локален характер, тъй като са между отделни селища: *Сарайски път* (*Сарай йолу*) от Горно Александрово, Сливенско за село Сарай, съществувало в района на сегашния град Стралджа; *Ямболски път* – път от Сливен за Ямбол; *Раковски път* – от Сливен за с. Раково; *Демирджилийски път* – стар път от Сливен за с. Демерджилий (Камен), *Карсанлийски път* – от с. Николаево за с. Карсанлий (Панаретовци) и др. Някои от пътищата са получили универсалното название *Сосата* – ‘пътя, шосето’.

Съществуват и названия на стари пътища, обозначаващи вероятното време на прокарването им. Например: *Римски път*, на който има название *Караул таи* (‘постови камък’) – пост, охраняващ пътя в м. Кечи дере край с. Божевци.

Пътеките са обикновено в землищата на селищата, свързващи отделни местности, както и между близки селища: *Катърджиийска пътека*, *Кърджиийска пътека*, *Хайдушка пътека* и др. *Царева пътека* край с. Калояново свързва Царев кладенец с Калето над селото.

Някои от основните пътища от Южна за Северна България минават през стари проходи: *Демир капия*, *Мараи* и др.

СЪКРОВИЩЕТО

Съкровището е много силен топосообразуващ фактор. Множество единици от топонимичната система са свързани директно или косвено със знанието за съкровище. Много легенди и предания за съкровище „обясняват” динамиката в произхода и битуването на названия на местности.

Спецификата на знанието за съкровище (Демирев 2006: 7–14), неговата многоаспектност и многопластовост и преди всичко характерът му на етноложко знание определя и утвърждава и пространствената позиция на съкровището. А тя е в директна съотносимост със семантичната му стратификация, от една страна, и с културната и историческа информация като цяло, от друга. В по-голямата си част това знание се възпроизвежда под формата на предание.